

BESTUURLIJKE RECHTER

Vonnisnummer / griffnummer 2018/21
Notitienummer parket GE66.RW.201700-11
Datum van uitspraak 2 januari 2018
Naam beklaagden 1. 2. 3. 4. 5.

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen,
afdeling Gent
strafzaken**

Vonnis

kamer G30d – 1 rechter

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

1. _____, grondwerker, geboren te _____ op _____, wonende te _____ Lovendegem,
2. _____, verpleegkundige en zaakvoerder, geboren te _____ op _____, wonende te _____ Lovendegem,
3. _____ met ondernemingsnummer _____ en maatschappelijke zetel te _____ Lovendegem,
4. _____, tuinbouwer, geboren te _____ op _____, wonende te _____ Lovendegem,
5. _____, zonder gekend beroep, geboren te _____ op _____, wonende te _____ Lovendegem,

beklaagd van:

A.

de eerste, de tweede, de derde en de vierde

om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a) van de

Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval), bij artikel 4.2.1.5°b) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens), te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op de percelen gelegen te
kadastraal gekend als , eigendom van
geboren te op , wonende te
en eigendom van
geboren te op , wonende
te en van
geboren te op , wonende te
en nrs.
eigendom van , geboren te
op , wonende te

meer bepaald

het terrein gewoonlijk te hebben aangelegd en gebruikt voor de opslag van o.m. metaalafval, houtafval, bouw- en sloopafval, grond, bouwmaterialen, een rupskraan, een oplegger, een bandenkraan, aanhangwagens, containers, een werktuig voor grondbewerking, werfafsluitingen en werfsignalisatie, ladebakken, houten paletten

te in de periode van 07.07.2011 tot en met 25.08.2014.

De eerste, de tweede en de derde,

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° en al. 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

B.

De vijfde

als eigenaar te hebben toegestaan of aanvaard dat hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval), bij artikel 4.2.1.5°b) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens), hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, werden uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op de percelen gelegen te
kadastraal gekend als _____, eigendom van
_____, geboren te _____ op _____ wonende te
_____, nrs. _____ en _____ eigendom van
_____, geboren te _____ op _____ wonende
te _____ en van _____
_____, geboren te _____ op _____, wonende te
_____, en nrs. _____ en _____
eigendom van _____, geboren te
op _____ wonende te _____,

meer bepaald te hebben toegestaan dat het terrein gewoonlijk werd aangelegd en gebruikt voor de opslag van o.m. metaalafval, houtafval, bouw- en sloopafval, grond, bouwmaterialen, een rupskraan, een oplegger, een bandenkraan, aanhangwagens, containers, een werktuig voor grondbewerking, werfafsluitingen en werfsignalisatie, ladebakken, houten paletten

te _____ in de periode van 07.07.2011 tot en met 25.08.2014.

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al.1.3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de telastleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

De dagvaarding werd ingeschreven in het gemeentelijk vergunningenregister (art. 6.2.1 VCRO).

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 6 juni 2017.

Bij tussenvonnis van 6 juni 2017 werd meester Marten De Jaeger, advocaat te 9990 Maldegem, Westeindestraat 145, aangesteld als lasthebber ad hoc voor

De behandeling van de zaak werd uitgesteld naar de terechtzitting van 3 oktober 2017. Er werden conclusietermijnen bepaald.

Op 3 oktober 2017 werd de zaak behandeld en werd de zaak voor sluiting van de debatten uitgesteld naar 5 december 2017 teneinde het aangekondigde herstel te laten controleren.

3. De rechtbank nam kennis van:

- de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur;
- de vordering van vijfde beklagde als burgerlijke partij tegen de eerste, tweede, derde en vierde beklagde;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door Jasmien Ostyn, substituut-procureur des Konings;
- het verweer van de eerste, tweede en vierde beklagde, bijgestaan door meester E. Pringuet, advocaat te 9031 Drongen, Kroonprinsstraat 1;

- het verweer van de derde beklagde, vertegenwoordigd door de lasthebber ad hoc;
- het verweer van de vijfde beklagde, vertegenwoordigd door meester Paulina Scheirlinck, advocaat te 9880 Lotenhulle, Heirstraat 90;
- het negatief advies van het openbaar ministerie over de door de eerste, tweede en vierde beklagde gevraagde opschorting van de uitspraak van veroordeling.

4. De dagvaarding moet worden verbeterd in die zin dat in de telastlegging B de vermelding van het perceel gelegen te kadastraal gekend als eigendom van moet worden geschrapt aangezien dit perceel geen eigendom was van de vijfde beklagde.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

5. De vierde beklagde exploiteerde in de jaren 70 en 80 een tuinbouwbedrijf te Hij bouwde serres en gebruikte ook grond van de vijfde beklagde.

De percelen liggen binnen de perimeter van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'afbakening van de gebieden van de natuurlijk en agrarische structuur: Agrarisch gebied met natuurverweving ', dat bij besluit van de Vlaamse regering van 20 februari 2006 definitief werd vastgesteld.

6. Op 7 juli 2011 stelde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een proces-verbaal op.

In een vervallen serre werd brandhout opgeslagen.

De in 1987 vergunde uitbreiding van de serre was ingericht als een werkplaats die ook gebruikt werd voor het onderhoud van de kranen.

Buiten stonden kranen en werd grond, bouw- en sloopafval, houtafval, bouwmaterialen en materieel opgeslagen.

U vraagt naar mijn reactie op de niet vergunde werken. Wat betreft het opslaan van materialen, materieel en afval en het stallen van bedrijfsvoertuigen kan ik u het volgende verklaren: Het is zo dat mijn bedrijf startte een tiental jaren terug. Hij woonde toen nog bij ons in en gezien ik de ruimte ter beschikking had, liet ik toe dat zijn bedrijfsactiviteiten doorgingen op mijn adres van inschrijving en de percelen welke ik pacht van wonende te

Mevrouw werd van voorgaande activiteiten ingelicht en ging hiermee akkoord, mits een bijkomende vergoeding betaalde voor het plaatsen van zijn bedrijfsvoertuigen. Terzake werd een schriftelijke overeenkomst opgesteld.

Bij de gemeente diende meermaals een aanvraag in tot vergunning van zijn bedrijfsactiviteiten, doch hij ontving daar nooit enige reactie op.

Wat betreft voorgaande inbreuken stel ik mij op geen enkel vlak aansprakelijk.

Wat betreft het verharden van het erf met steenslag kan ik u het volgende verklaren: Toen ik een dertigtal jaar terug met mijn éénmanszaak

begon, heb ik op het erf steenslag aangebracht teneinde de grond, welke bij regenweer op bepaalde lager gelegen plaatsen onder water kwam te staan, te effenen en te verharden zodat ik mijn tuinbouwactiviteiten kon uitoefenen. Ik vroeg hiervoor geen vergunning aan om reden dat ik er geen weet van had dat voor dergelijke zaken een vergunning diende te worden aangevraagd.

Wat betreft laatst vermelde inbreuk stel ik mij burgerlijk en strafrechtelijk aansprakelijk.

Ik ben bereid de toestand terug in oorspronkelijke staat te herstellen en de steenslag te verwijderen tegen het einde van dit jaar.'

9. De eerste en tweede beklaagde wilden geen verklaring afleggen. Wel legden ze een huurcontract over met betrekking tot de grond die zij huurden van de vijfde beklaagde.

Op 6 februari 2013 verklaarde over dit contract: 'U legt mij stuk 49 uit het dossier voor, zijnde de schriftelijke overeenkomst tussen mij en de waarbij ik mijn toelating geef tot het stallen van bedrijfsvoertuigen op mijn eigendom te

beschikte in 2009 niet over de nodige ruimte om zijn bedrijfsvoertuigen te stallen. Teneinde hem uit de nood te helpen, gaf ik hem mijn toelating om zijn bedrijfsvoertuigen op mijn eigendom te plaatsen. Dit was echter een noodoplossing, een tijdelijke overeenkomst totdat hij de nodige ruimte zou gevonden hebben. Het was niet de bedoeling dat deze toestand zo lang zou uitlopen. Op 28 november 2011 stuurde ik hem een aangetekend schrijven

waarin ik een einde stelde aan onze overeenkomst en eiste dat zijn bedrijfsvoertuigen onverwijld moesten verwijderd worden van mijn eigendom. De dienst RWO bracht ik terzake schriftelijk op de hoogte en maakte hen een kopie over van mijn aangetekende zending.'

Beoordeling

10. Ten onrechte werpen de eerste, tweede en vierde beklaagde op dat de redelijke termijn is overschreden.

Overeenkomstig artikel 6.1 E.V.R.M. en art. 14 I.V.B.P.R. heeft eenieder, bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolging, recht op een behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn. De behandeling van een strafzaak mag immers niet onredelijk lang aanslepen. De beklaagde mag niet onredelijk lang in de onzekerheid blijven omtrent de uitspraak en zijn daaraan verbonden lot.

De redelijke termijn gaat in op de dag waarop de betrokkene in beschuldiging wordt gesteld wegens het plegen van een strafbaar feit of wanneer hij wegens enige daad van opsporings- of vooronderzoek onder de dreiging van een strafvervolging leeft, en dit een ernstige weerslag heeft op zijn persoonlijke toestand, met name omdat hij verplicht is geweest bepaalde maatregelen te nemen om zich te verdedigen tegen de beschuldigingen die tegen hem werden ingebracht.

De beklaagden kunnen bezwaarlijk voorhouden dat zij leefden onder dreiging van een strafvervolging en dat dit een ernstige weerslag heeft op hun persoonlijke toestand.

Uit het dossier blijkt dat zij helemaal niet onder de indruk waren van het feit dat er een proces-verbaal werd opgesteld. De eerste en tweede beklaagde gingen zelfs niet in op de herhaalde uitnodigingen om verhoord te worden. Het proces-verbaal dateert van 7 juli 2011.

Op 17 augustus 2012 verklaarde dat hij tegen eind 2012
de plaats zou herstellen.

Uiteindelijk werd recent, na dagvaarding van de beklaagden, maar overgegaan tot herstel.

Het dossier toont eveneens aan dat er sinds 1981 verscheidene processen-verbaal werden opgesteld wegens bouwmisdrijven, opslag van afval, waterverontreiniging door mazout...

Volgens de verklaring van _____ zou zijn zoon meermaals vergunning voor zijn activiteiten hebben aangevraagd maar nooit hebben gekregen. De beklagden hebben intussen de aangeklaagde toestand laten voortduren.

Het is dan ook niet geloofwaardig dat de beklagden leefden onder een dreigende vervolging en dit een ernstige weerslag op hun persoonlijke toestand zou gehad hebben.

Bovendien moet in concreto nagegaan worden of de redelijke termijn is overschreden. Daarbij kan naast de complexiteit van de zaak rekening gehouden worden met de houding van de beklagden en het gedrag van de gerechtelijke overheid.

Uit het dossier blijkt dat de beklagden tevergeefs kansen werden geboden om zich in regel te stellen.

De houding van de administratieve en gerechtelijke overheid waarbij gestreefd wordt naar een regularisatie en minnelijke afdoening, is in het voordeel van de beklagden. De termijn die daarvoor nodig is kan geenszins nadien door de beklagden worden aangewend om een overschrijding van de redelijke termijn in te roepen.

Dit aanvaarden zou contraproductief zijn en elke andere afdoening dan strafrechtelijke vervolging van milieudelicten ernstig bemoeilijken.

De redelijke termijn is niet overschreden.

11. De vaststellingen en de foto's in het dossier spreken voor zich.

De telastlegging A is bewezen.

De verzwarende omstandigheid in hoofde van de eerste, tweede en derde beklagde is eveneens bewezen. De beklagden baten immers een aannemersbedrijf uit.

12. Krachtens artikel 5 Strafwetboek (Sw) is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van

zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

De gepleegde misdrijven hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel of de waarneming van de belangen van de vennootschap of zijn voor haar rekening gepleegd.

Cumulatie in de vervolging van rechtspersonen en natuurlijke personen is mogelijk. Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden (art. 5, tweede lid, Sw.).

Uit het dossier blijkt dat de tweede beklagde zaakvoerder is en de beslissingsmacht had in de derde beklagde.

Zij pleegde de misdrijven wetens en willens. Wetens in de zin dat zij kon weten dat zij een misdrijf pleegde, en willens, in de zin dat zij zich niet op een rechtvaardigingsgrond kan beroepen. De tweede beklagde kan dus samen met de rechtspersoon worden vervolgd en veroordeeld.

13. De vijfde beklagde verhuurde haar eigendom. Zij kan zich niet verschuilen achter onwetendheid over wat er op haar eigendom gebeurde. Het huurcontract en haar verklaring daarover toont aan dat ze goed wist wat daar gebeurde. Zij heeft wel maandelijks huur ontvangen maar geen stappen gezet om het illegaal gebruik van haar eigendom meteen te doen stoppen. Dat is pas gebeurd nadat zij verhoord werd en duidelijk enkel om zichzelf in te dekken in het kader van een strafvervolging.

Ook de telastlegging B zoals verbeterd is bewezen.

Straf

14. Krachtens artikel 6.1.1. VCRO kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis §1 Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van een rechtspersoon.

In geval van verzwarende omstandigheid is de minimumstraf echter een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een natuurlijke persoon (en een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een rechtspersoon).

15. Het openbaar ministerie vorderde voor de eerste, tweede en derde beklagde een geldboete van 2.000 euro, en voor de vierde en vijfde beklagde een geldboete van 500 euro.

16. De straf moet doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. Zo staat het ook in artikel 5 van Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht.

17. De beklagden stelden het eigen belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening. De beklagden berokkenden schade aan de ruimtelijke ordening. De percelen liggen in agrarisch gebied met natuurverweving. De illegale activiteit van de beklagden vormde een ernstige aantasting daarvan.

Om die redenen wordt ook geen opschorting van de uitspraak van veroordeling verleend.

De eerste, tweede, derde en vierde beklagde pleegden het misdrijf in professioneel verband.

De beklagden hebben jarenlang financieel voordeel gehaald uit een ernstige aantasting van de open ruimte en de planologische bestemmingsvoorschriften uitgehold. Maar er wordt geen bijzondere verbeurdverklaring van illegale vermogensvoordelen gevorderd.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat de beklagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straf moet ook van aard zijn de beklagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengt voor de gemeenschap een grote kost met zich.

De hierna bepaalde geldboeten komen tegemoet aan het beoogde preventieve en repressieve doel.

Gelet op het uitgevoerde herstel kan een deel van de geldboeten met uitstel worden opgelegd. De beklaagden voldoen aan de wettelijke voorwaarden.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

18. Op 15 februari 2015 vorderde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel door het staken van het strijdig gebruik van de serres en de gronden rondom, het verwijderen van de werkplaats in de serre, de overdekte tankplaats en de verharding, en het verwijderen van het materiaal, materieel en afval.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid gaf op 28 januari 2016 een positief advies over deze herstellvordering.

19. Op verzoek van de rechtbank ging de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 1 december 2017 ter plaatse en stelde vast dat het herstel werd uitgevoerd.

KOSTEN en BIJDRAGEN

20. De beklaagden moeten worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

21. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

22. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

23. De beklaagden moeten ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

BURGERRECHTELIJK

24. De vijfde beklaagde vordert als burgerlijke partij van de andere beklaagden een provisionele schadevergoeding van 1 euro.

De burgerlijke partij is hierboven zelf schuldig bevonden aan de telastlegging B zoals verbeterd, namelijk te hebben toegestaan dat haar eigendom werd gebruikt voor de onvergunde opslag zoals vermeld onder de telastlegging A.

De burgerlijke partij heeft daartoe haar eigendom verhuurd. Haar vordering is dan ook ongegrond.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 39, 40, 41, 41bis, 50, 65, 66, 100 Strafwetboek;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis,

de rechtbank, recht doende op tegenspraak,

Verbeterd de dagvaarding wat betreft telastlegging B als volgt:

“B.

De vijfde

als eigenaar te hebben toegestaan of aanvaard dat (...)

op de percelen gelegen te
kadastraal gekend als
van , geboren te en eigendom
wonende te , op
, geboren te en van
, wonende te
en nrs.
eigendom van geboren te
op wonende te
(...)'

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging A tot een **geldboete van 2.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 12.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor **1.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 6.000 euro, van de opgelegde geldboete en voor 1 maand en 15 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging A tot een **geldboete van 2.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 12.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor **1.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 6.000 euro, van de opgelegde geldboete en voor 1 maand en 15 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt _____ tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging A tot een **geldboete van 2.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 12.000 euro.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor **1.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 6.000 euro, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt _____ tot betaling van een **bijdrage**

aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging A tot een **geldboete van 2.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 12.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor **1.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 6.000 euro, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt _____ voor de hierboven verbeterde en bewezen verklaarde telastlegging B tot een **geldboete van 1.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 6.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor **500 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 3.000 euro, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt _____ tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Stelt vast dat de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zonder voorwerp is.

GERECHTSKOSTEN

Veroordeelt _____ , _____ en _____ **hoofdelijk** tot betaling van de gerechtskosten voor het openbaar ministerie, begroot op 355,84 euro.

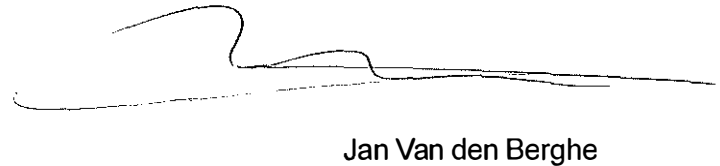
BURGERRECHTELIJK

Verklaart de eis van de burgerlijke partij
toelaatbaar maar ongegrond.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de dertigste kamer van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op **2 januari 2018**, bestaande uit Jan Van den Berghe, rechter en Margo Delporte, griffier, in aanwezigheid van Bart Van Vossel, substituut-procureur des Konings.

Margo Delporte

Jan Van den Berghe